

פעילות תוכן לשכבה צעירה

מה הקשר בין יום הזיכרון ליום העצמאות? - מגש הכסף, נתן אלתרמן

מתודה ראשונה: שיתוף

נבקש מהחניכים/ות לתאר לקבוצה איך נראה אצלם בבית יום הזיכרון ויום העצמאות.

(אפשר להתייחס ללוח של היומיים האלו, לאווירה השוררת בבית, לתחושות וכו)

זמן: 10 דקות | נספחים: אין | ציוד: אין

מתודה שניה: התבוננות

נשאל את החניכים/ות מה לדעתם. המטרה של חיבור בין יום הזיכרון ליום העצמאות?

נשתף על המסך את השיר "מגש הכסף" של נתן אלתרמן

נשאל:

- האם בשיר מסתרת התשובה לחיבור בין הימים?
- האם נכון היה לקיים את יום הזיכרון ויום העצמאות בצמידות או אולי דווקא נכון היה להרחיק ביניהם?
- מה היתרונות של הצמידות?
- מה היתרונות של המרחק?

הערה למדריכה: נסביר לקבוצה שמטרת החיבור להזכיר ולקשור בין ההקרבה והשכול לקיום המדינה. אפשר ורצוי לתת ביטוי גם למחשבות ודעות ביקורתיות שיכולות לעלות בקבוצה. נכון גם לתת לחניכים/ות את האפשרות להעלות רעיונות לזמנים אחרים בהם נכון היה לקיים את ימי הזיכרון.

זמן: 20 דקות | נספחים: השיר "מגש הכסף" | ציוד: אין

לסיום הפעילות ניתן לערוך סבב שיתוף נוסף ולהזמין את החניכים/ות ספר למה הם מתחברים ביום הזיכרון וביום העצמאות ולמה קשה להם להתחבר.

נקודות חשובות להצלחת הפעילות :

הסיבה העמוקה לחיבור בין הימים היא רצון ליצור סולידריות, הזדהות של כלל הציבור עם המשפחות השכולות ותמיכה בהן. החיבור הזה ככל הנראה קשה למשפחות, אין תשובה ברורה כיצד החיבור משפיע על המשפחות ויש לתת מקום לכל הדעות. נכון לשאול בתחילת הפעולה האם יש חניכים ששכלו את אחד מקרוביהם ולהזמין לשתף ולספר, וכן לשאול אותם ברגישות על חווייתם האישית. במידה ואכן ידוע למדריך כי אחד מהחניכים שייך למשפחה שכולה, במיוחד אם מדובר על קרבה ראשונה יש להתייחס לכך ביתר רגישות. לספר לחניך לפני תחילת הפעולה במה היא עוסקת, לתת לו מקום להתבטא רגשית ולהחליט, יחד עימו, האם מתאים לו או לא מתאים לו להיות חלק בפעולה.

** אנחנו מזמינים אתכם להמשיך ולקרוא על הנושא ברשתות.

מגש הכסף

מילים: נתן אלטרמן
לחן: נחצ'ה הימן

והארץ תשקוט, עין שמיים אודמת
תעמעם לאיטה על גבולות עשנים,
ואומה תעמוד - קרועת לב אך נושמת
לקבל את הנס, האחד, אין שני...

היא לטקס תיכון, היא תקום למול הסהר
ועמדה למולם עוטה חג ואימה.
אז מנגד יצאו נערה ונער
ואט אט יצעדו הם אל מול האומה.

לובשי חול וחגור וכבדי נעליים
בנתיב יעלו הם, הלוך והחרש
לא החליפו בגדם, לא מחו עוד במים
את עקבות יום הפרך וליל קו האש.

עייפים עד בלי קץ, נזירים ממרגוע
ונוטפים טללי נעורים עבריים...
דם השניים יגשו ועמדו עד בלי נוע
ואין אות אם חיים הם או אם ירויים.

אז תשאל האומה שטופת דמע וקסם
ואמרה: "מי אתם?", והשניים שוקטים
יענו לה: "אנחנו מגש הכסף,
שעליו לך ניתנה מדינת היהודים".

כך יאמרו ונפלו לרגלה עוטפי צל
והשאר יסופר בתולדות ישראל.

